

ikke i og for sig Bevillingssystemet, som jeg er imod, det er det nuværende Bevillingssystem, og jeg tror, at man gjorde rigtigst, hvis man i Stedet for at saa Regler for enkelte Tilfælde kunde faa almindelige Regler for alle Tilfælde. — Den ærede Ordfører spurgte mig dernæst, om jeg ikke troede, at Landets Sparekasser vilde tage Hensyn til en Lov som denne. Nej, det tror jeg ikke, det vil ikke en eneste af Sparekasserne gøre. Naar Sparekasserne af andre Grunde finde at kunne nedsætte Renten, ville de selvfølgelig gøre det, men de ville sikkert ikke gøre det af Hensyn til en Lov som denne. Og der kommer igen det frem, som jeg for kort Tid siden havde Lejlighed til at udvilde, at en væsentlig Betingelse for at lette Sparekasserne Udgangen til at nedsætte Renten af deres Prioritetslaan er, at man ogsaa sørger for, at de Pengeninstitutter, navnlig Banker, som konkurrerer med Sparekasserne ved at modtage virkelige Sparekasseindstud, komme ind under samme Regler i enhver Henseende som Sparekasserne. Det er sikkert, det Punkt, man skal ramme, hvis man ønsker Nedgang i Sparekasserrenten her i Landet. Men at en saadan Nedgang skulde følge af denne Lov, anser jeg for aldeles urimeligt at tænke sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. S. Larsen): Det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) havde nu en ny Grund, hvorfor han mente, at Lovforslaget vilde blive et Slag i Luften; det var den, at 4 pCt. var en Rente, vi havde haft gennem en Mængde Slægtled, og hvorved der var skabt en Tradition, som ikke let lod sig bryde. Derfor kunde den tidligere Rentelovgivning, der anordnede, at 4 pCt. skulde være den almindelige Rente, have Betydning, men dette kunde ikke ventes at blive Tilfældet, naar man satte 3½ pCt. som den almindelige Rentefod. Det ærede Medlem var saa uheldig, da han talte om den lange Tradition og de mange Generationer, at glemme et meget vigtigt Aktstykke, nemlig vor almindelige Landslov, Christian V.'s Danske Lov. Den kender slet ikke noget til en almindelig Rentefod af 4 pCt., tværtimod, den har en almindelig Rente af 6 pCt., hvad det ærede Medlem kan opfriske i sin Grindring ved at gennemlæse Lovens 5—14—5. Det er en Forandring af langt nyere Dato, at Renten er bleven 4 pCt.; dermed falder altsaa den Støtte til Jorden, som det ærede Medlem søgte for sin Paa-stand om, at dette Forslag kun vilde være et Slag i Luften. — Da det ærede Medlem selv erklærede, at det ikke kan gaa an at af-

skaffe al Udgang til Bevilling til at svare højere Rente, tror jeg ikke, at jeg behøver at komme nærmere ind paa dette nu; jeg skal blot nævne, at naar det ærede Medlem anbefaler et andet Bevillingssystem, hvorved der i de enkelte Tilfælde blev taget særligt Hensyn til mange forskellige Forhold, Sættets Bestaffenhed osv. osv., saa frygter jeg for, at man paa den Maade kom til at lægge en alt for stor Myndighed i den ærede Ministers eller i en anden administrativ Myndigheds Haand, som kunde blive saare betænelig for Landets Borgere i et saa privatretligt Forhold som det omhandlede. — Det ærede Medlem troede ikke, at Sparekasserne vilde bryde sig om, at der kom en Lov ud, som bestemte, at den almindelige Rentefod nu kun skulde være 3½ pCt. I denne Henseende vil jeg tillade mig at have en Tro stik modsat det ærede Medlems. Vel ved jeg, at det ærede Medlem i sin Tid som Sparekassiformand har forhøjet Renten fra det, den var tidligere, i den Sparekasse, han leder; men jeg tror, at det kun kunde gøres, fordi han vedblivende var under den almindelige Rentefod, Lovgivningens Rentefod. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre at foretage saadanne Bevægelser, naar man skal over paa den anden Side af Lovens almindelige Rente — nemlig over den. Jeg tror, at det vil blive saa vanskeligt for Laaneinstitutterne, i Særdeleshed Sparekasserne, at indrette sig paa, at de laansøgende skulle møde med Bevillinger til at svare højere Rente, at Forholdet vil — i alt Fald som Pengesforholdene nu faktisk stille sig — blive det, at saa snart Loven udkommer, vil man inden ret længe saa at se, at Sparekassernes almindelige Rente er den samme som Lovgivningens almindelige Rente. Derom tvivler jeg slet ikke. Naar det ærede Medlem saa siger, at Bankerne skulde tages med, kan han ikke bebrejde det foreliggende Forslag noget i den Retning; thi som det ærede Medlem fra Ringsted (Sauridsen) med Anerkendelse fremhævede, gør Forslaget ingen Forstel: det henbender sig til alle, og i alle Forhold skal den almindelige Rente være 3½ pCt.

Jeg glemte for at berøre en ret karakteristisk Udtalelse af det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 4de Valgkreds. Det ærede Medlem fandt ikke, at der var nogen Grund til at nedsætte Renten, hvor det drejede sig om Erstatning for Stadestilføjelser. Men der er tværtimod ingen som helst Grund til her at etablere en Forstel. Der er virkelig ikke nogen god Mening i at foreskrive, at den almindelige Rente skal være 3½ pCt., og saa vedligeholde en højere